



ת"פ 20732/01/15 - מדינת ישראל נגד יוסף נסראללה

בית משפט השלום בכפר סבא

23 מרץ 2015

ת"פ 20732-01-15 מדינת ישראל נ' נסראללה (עציר)

בפני כב' השופטת מרב גרינברג

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם יוסף נסראללה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד רועי רייס

ב"כ הנאשם, עו"ד משה אלוני

הנאשם, באמצעות שב"ס

גזר דין

1.

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות הבאות:

א. **יציאה שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), תשי"ד-1954.

ב. **מסירת ידיעה ברשלנות**, עבירה לפי סעיף 111 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2.

מעובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה הנאשם עולה, כי בסוף חודש מאי 2013 נהרג חבר קרוב של הנאשם בתאונת דרכים. עובר ליום 18.4.14, במועד שאינו ידוע במדויק מכתב האישום, החליט הנאשם לצאת את ישראל לסוריה, דרך ירדן, וזאת על מנת לסייע לכוחות המורדים בלחימתם אל מול הממסד הסורי. הנאשם אף קיווה להיהרג במהלך לחימה זו, על רקע אמונתו הדתית כי מות "שהיד" מסוג זה יובילו לגן עדן, וכך יוכל להתאחד עם חברו המנוח.

על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, כיומיים לאחר שהסתכן לסוריה, נכלא על ידי כוחות הממסד הסורי והוחזק בכלא הכוחות הסוריים בתנאים פיזיים קשים כשמונה חודשים. במהלך תקופת כליאתו נחקר באלימות ובעינויים בידי מספר גורמי ממסד סוריים, להם מסר בכפיה מידע שונה אודות עצמו כאזרח ישראלי ואודות ישראל, בכלל זה מסר מידע אודות קיומו של בסיס ישראלי הממוקם בכביש 2, על האופן בו מתבצעת כניסה מישראל לשטחי הרשות הפלסטינית באיו"ש והאם קיימים חיכוכים אלימים בהקשר זה, וכן באשר לדרך בה הגיע מישראל לסוריה. כמו כן, מסר לחוקריו בכפיה כי הגיע לסוריה על מנת לחבור לכוחות המורדים בלחימתם נגד כוחות הממסד הסורי, וכי אין לו כל קשר לארגון החמאס או ארגון הפת"ח. עוד נשאל הנאשם אם יש לו חברים יהודיים



ואם הוא או מי מבני משפחתו שירתו בצה"ל, והשיב לשאלות אלו בשלילה.

ביום 12.12.14 שוחרר הנאשם מכלאו, שהה מספר ימים בחסות השגרירות הפלסטינית בדמשק, הועבר לירדן, עד שביום 19.12.14, עם חזרתו לשטח ישראל, נעצר על ידי כוחות הביטחון הישראליים.

3. ביום 16.3.15 הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן שכלל מספר תיקונים מינוריים, והצדדים עתרו למתווה ענישה מוסכם לפיו ייגזרו על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו וכן ענישה צופה פני עתיד.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה, עו"ד רייס, עתר בטיעונו לעונש לאימוץ הסדר הטיעון, תוך שמדגיש את נסיבותיו החריגות של הנאשם ומעשיו שעמדו בבסיס ההסדר. כעולה מדבריו, הסתננות אזרחי המדינה לארצות אויב במטרה לחבור לארגוני לחימה שונים הפכה תופעה של ממש בעלת פוטנציאל ממשי וחמור של נזק בטחוני למדינת ישראל. תכנון הנאשם לחבור לארגון עוין ונפילתו בשבי הצבא הסורי, בוצעו על רקע אידאולוגי לצד נסיבות אישיות ומצב נפשי חריג. עם זאת, הדגיש כי מקרהו של הנאשם הנו ספציפי וייחודי, ועל כן הסתפקה המאשימה בתקופת מאסר מתונה משמעותית ביחס לעתירות עונשיות במקרים דומים.

5. בין הנסיבות לקולא נטען, כי הנאשם בחור צעיר ונעדר עבר פלילי, שביצע העבירות בהן הודה על רקע משבר אישי חמור שפקד אותו. עוד התחשבה המאשימה בכך שהנאשם נכלא בכלא הסורי במשך חודשים רבים ועבר התעללות פיזית ונפשית קשה שכללה עינויים רבים, ובכך שהמידע שנמסר על ידו בכפיה לחוקריו בסיסי ואינו רגיש במיוחד. משקל נוסף ניתן לכך שהכוחות העוינים אליהם ביקש הנאשם לחבור לא הוכרזו פורמלית באותה עת כגופים מסכנים, וכי מעשיו בוצעו מתוך רשלנות ולא מתוך כוונה מובהקת לפגוע בבטחון המדינה. אשר על כן, סבור ב"כ המאשימה כי בכח נתונים אלו, לצד עברו הנקי של הנאשם וחוסון זמנו של בית המשפט, להצדיק עונש מתון בן 11 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי משמעותי ורחב.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד אלוני, עתר אף הוא לאימוץ הסדר הטיעון ומיקד טיעונו בנסיבות האישיות של הנאשם והרקע לביצוע העבירות. בין היתר, הפנה למספר חוות דעת פסיכיאטריות שניתנו בעניינו של הנאשם, מהן עולה כי מות חברו הטוב ביותר של הנאשם גרם להידרדרות קשה במצבו הנפשי ולהחלטתו הנמהרת למות מות שהיד, מתוך מחשבה כי כך יגיע לגן עדן ויוכל לפגוש את חברו. עוד מדגיש כי המעשים לא בוצעו מתוך מניע אידאולוגי, ופירט במסמך כתוב (ע/2) ובעל פה מסכת העינויים הקשה שעבר הנאשם בתקופת כליאתו בכלא הסורי. בנוסף, ציין כי הנאשם בן למשפחה נורמטיבית ששיתף פעולה באופן מלא בחקירתו.



7. הנאשם, בדברו האחרון, הביע צער וחרטה על מעשיו והוסיף כי שילם מחיר כבד מאוד, ואף המידע שמסר הנו מידע נגיש לכל.

דין

8. דומה כי אין חולק שבמציאות הביטחונית בה שרויה מדינת ישראל, יש לראות מעשיו של הנאשם בחומרה רבה. אכן, הנאשם לא הצליח להשלים את כוונותיו לחבור לכוחות עוינים ורצחניים, כגון ארגון דאע"ש או ג'בהת אל-נצרה, ושילם אף מחיר כבד על מעשיו, אך חשוב כי יובהר לכל מי ששוקל ללכת בדרך בה נהג הנאשם, כי הוא מסתכן בעונש מאסר משמעותי.

9. פוטנציאל הסכנה הטמון בעבירות מסוג זה לבטחון המדינה רב ביותר וחומרתן מופלגת. במאמר מוסגר יוסף, כי הסיכון הטמון במעשים אלו למבצעים רב ביותר, ודומה כי אם היה מצליח הנאשם לבצע את מבוקשו, סופו היה מר.

10. ככלל, מדיניות הענישה בעבירות ביטחון בהן מעורבים אזרחים ישראלים הנה, בדרך כלל, של עונשי מאסר בפועל ממושכים, המשתנה בהתאם לאופי העבירה וחומרתה. ראו, לדוגמא, ע"פ 2058/14 פלוני נ' מדינת ישראל (5.5.2014); תפ"ח (מח'-ב"ש) 6464-05-10 מדינת ישראל נ' אחמד (11.7.2010); תפ"ח (מח'-נצ') 13647-12-13 מדינת ישראל נ' ראא (8.7.2014); ת"פ (מח-מרכז) 17601-04-13 מדינת ישראל נ' מסארה (8.7.2013).

11. עם זאת, לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי בחוות הדעת הפסיכיאטריות, שוכנעתי כי ענייני של הנאשם שונה ויוצא דופן, ועל כן מצדיק הענישה המקלה לה עתרו הצדדים.

ראשית, יש לזקוף לקולת העונש את הרשעת הנאשם בעבירה של מסירת ידיעה ברשלנות, עבירה קלה יחסית שעונשה המקסימלי מתון לאין ערוך מזה שצפויים לו מוסרי ידיעות המבצעים מעשיהם ביוזעין ומתוך כוונה מפורשת לפגוע בבטחון המדינה.

שנית, הרקע לביצוע העבירות, הנעוץ רובו במצבו הנפשי המדורדר של הנאשם והעובדה שלא הונע ממניע אידיאולוגי אנטי-ישראלי מובהק, וההסכמה בין הצדדים כי המידע שמסר, בסיסי ככל שיהיה, ניתן בכפיה ולא מתוך רצון, מהווה גורם ממתן ענישה.

שלישית, כליאתו הממושכת של הנאשם בכלא הסורי, ומסכת העינויים הבלתי אנושית שעבר במהלך כליאתו ומפורטת בין היתר בחוות הדעת ובטיעוני ב"כ הנאשם, מחייבת התחשבות משמעותית לקולא בעונשו.

12. במצטבר לשיקולים כבדי משקל אלו, עסקינן בבחור צעיר, נעדר עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית, העצור מזה חודשים רבים הן בכלא הסורי והן במסגרת ההליך דנא, אשר הודה במיוחס לו



וחסך זמן שיפוטי רב, ואף לנתונים אלו יש ליתן ביטוי בקביעת העונש.

13. אשר על כן, לאחר ששקלתי כלל השיקולים, מצאתי כי הסדר הטעון בין הצדדים מאזן באופן סביר בין שיקולי הענישה השונים, ועל כן אכבדו.

14. יודגש, כי אין בהתחשבות החריגה בנאשם כדי להקהות מחומרת העבירות שבהן הורשע והצורך הממשי להרתעת אזרחים נוספים ששמים נפשם בכפם, ויש רק לקוות כי מסכת הייסורים שעברה על הנאשם בכלא הסורי, לצד מקרים נוספים שאירעו לאחרונה ובהם מצאו אזרחים זרים את מותם הטראגי על ידי ארגוני טרור אכזריים, יגדעו את התופעה המסוכנת של חבירה לארגונים רצחניים אלו באיבה.

סוף דבר

אשר על, כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 11 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, 19.12.14.
- ב. 18 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו, עבירה של מסירת ידיעה לאויב או כל עבירה אחרת שמטרתה לפגוע בביטחון המדינה.
- ג. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו, עבירה של יציאה שלא כדין.
- ד. בהסכמת הצדדים, מעמידה את הנאשם בפיקוח שירות המבחן לאחר שחרורו, למשך ששה חודשים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

אבקש מרשויות שב"ס לאפשר כניסתו של ד"ר דן פיליפ, המטפל בנאשם, לצורך המשך טיפול במהלך מאסרו, והכל בהתאם לנוהלי שב"ס.

הדיון שנקבע בפני כב' השופט קרשן ביום 29.4.15 - מבוטל.

הפרוטוקול יועבר לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ג' ניסן תשע"ה, 23/03/2015 במעמד הנוכחים.



הוקלד על ידי מאור ברוצקי